

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

15 januari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de hectaresteen

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorkomen van scrapies bij schapen

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor Vlaanderen van de aan de gang zijnde onderhandelingen op Europees niveau inzake de zeevisserij en een Europese visserijvloot

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Dinsdag 15 januari 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Frans Wymeersch

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.01 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de hectaresteen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vertriest tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de hectaresteen.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, iedereen zal het er wel over eens zijn dat de hectaresteen een belangrijke stimulans is om de boeren te helpen bij hun overschakeling naar de biolandbouw. We weten dat er tijdens de eerste jaren van die overschakeling toch wel wat economische en teelttechnische moeilijkheden zijn. Mijns inziens zijn de subsidies dan ook onontbeerlijk.

Bij langetermijnschakelingen, zoals in de fruitteeltsector, liggen de zaken anders dan bij eenjarige teelten. Vijf jaar omschakelen per perceel lijkt me dan ook het minimum te zijn. Het lijkt me ook logisch dat men om de zoveel jaar een blok neemt. Men kan immers niet alles in één keer omschakelen.

Zowel om economische als om bedrijfsorganisatorische redenen is het in veel teelten zelfs gebruikelijk om een geleidelijke omschakeling door te voeren in plaats van het bedrijf in één klap om te schakelen. Dit wordt trouwens ook zelfs gestimuleerd door de voorlichting. Om die redenen lijkt het me dan ook logisch dat de hectaresteen gebonden is aan het perceel en geldt voor de periode van 5 jaar.

Dat lijkt me de logische interpretatie te zijn van die 5 jaar hectaresteen.

In de praktijk zien we echter het volgende probleem naar voren komen voor de bedrijven die deze omschakeling doorvoeren. Men begint te rekenen vanaf de eerste overschakeling. Het zesde jaar van de overschakeling zouden die bedrijven dus geen hectaresteen meer kunnen krijgen. Dat is de klacht die we horen.

Mevrouw de minister, dit lijkt me een onlogische situatie. Daarom heb ik de volgende vragen. Misschien interpreteer ik het verkeerd, maar ik ga er toch van uit dat de hectaresteen wordt verleend per perceel per hectare omschakeling voor een periode van 5 jaar. Komt er een nieuw perceel bij, dan begint die periode van 5 jaar opnieuw. In de praktijk is er dus blijkbaar een andere interpretatie gebeurd. Bent u daarvan op de hoogte ? Op welke manier zal dit worden rechtgetrokken ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, u weet dat ik pas vanaf 1 januari voor deze materie bevoegd ben. De uitleg die ik hier zal geven, is dus de reglementering zoals die door de vroegere federale minister werd ingevoerd.

Deze aangelegenheid werd geregeld bij besluit van 30 maart 1995. Dit werd later gewijzigd bij besluit van 31 mei 2000. Dit besluit bepaalt effectief dat een producent die een biologisch land- of tuinbouwbedrijf in hoofdberoep uitbaat en die ook de verbintenis aangaat om voor 5 jaar – met inbegrip van de omschakelingsperiode van 2 jaar – deze biologische teeltmethode toe te passen, gedurende die 5 jaar een jaarlijkse premie per hectare krijgt.

Het bedrag is vastgesteld naar gelang van de aard van de teelt. Wat het meerjarig fruit betreft, is er een bedrag vastgesteld van 842,47 euro per hectare

Dua

gedurende de omschakelingsperiode van 2 jaar en van 743,68 euro per hectare in de 3 jaar die volgen op de omschakeling. De omschakelingsperiode is natuurlijk wel afhankelijk van de teelt. Hoe dan ook, dit is wat expliciet in het besluit staat.

De interpretatie inzake uitbreiding is natuurlijk een andere zaak. Ik stel zelf vast dat er binnen de diensten wat discussie is over die interpretatie. De interpretatie die nu wordt toegepast, is effectief die waarvan u zegt dat dit niet kan.

Het is in ieder geval belangrijk om te weten of de nieuwe omschakeling al dan niet plaatsheeft gedurende de looptijd van een verbintenis. Het huidige besluit dat momenteel geldt, meer bepaald artikel 2 bis, tweede lid, stipuleert dat als een begunstigde gedurende de looptijd van zijn verbintenis de oppervlakte waarop een verbintenis betrekking heeft, vergroot, deze bijkomende oppervlakte wordt opgenomen in de lopende verbintenis.

Dit houdt in dat de steunperiode voor elke bijkomende oppervlakte die binnen die looptijd aanvangt, afloopt op het einde van de lopende verbintenis. Als men dus in het vierde jaar een stuk daarbij doet, dan loopt het na 5 jaar af. Dat is dus de interpretatie die momenteel in de praktijk aan die bepalingen wordt gegeven.

Ik vind dat eigenlijk zelf niet zo logisch. In deze discussie speelt ook de vraag wat we kunnen doen binnen de Europese richtlijn. Mijns inziens kunnen we effectief verder gaan binnen die Europese richtlijn.

De regeling die nu geldt, loopt tot eind 2002. We zullen dus sowieso een regeling moeten treffen vanaf het jaar 2003. In die zin zal er een regelgeving zijn van de gewesten. Ik wil gerust bekijken in hoeverre dit kan worden aangepast. Het is immers zeker een rem om een bijkomende omschakeling te doen als men weet dat men binnen die loopperiode zit.

Ik ben dus blij dat u dit signaleert. We zullen daar zeker rekening mee houden bij de voorbereiding van de nieuwe reglementering, die dan een gewestelijke reglementering zal zijn.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het lijkt me logisch dat er een geleidelijke omschakeling gebeurt, en dat

niet alleen voor de langetermijnteelten. Het is niet logisch dat men wordt afgestraft voor die geleidelijkheid. Ik hoop dan ook dat u inderdaad een aanpassing zult kunnen doorvoeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorkomen van scrapies bij schapen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vertriest tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voorkomen van scrapies bij schapen.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de vraag werd een tijd geleden al gesteld, en toen keek iedereen met een bang hart uit naar de resultaten van een Brits onderzoek over BSE bij schapen. Naderhand bleek dat het onderzoek verkeerd was gelopen, en met runderhersen in plaats van schapenhersen was gebeurd. De onrust in de sector blijft natuurlijk bestaan, te meer omdat laatst nog in het tijdschrift Nature een artikel verscheen, waaruit bleek dat de ziekte BSE zou zijn overgegaan van runderen op schapen, en dat die ziekte zich al gedurende enkele jaren heeft verspreid.

Het verschil tussen scrapies en BSE bij schapen is zeer moeilijk vast te stellen. Als er BSE bij schapen voorkomt, zou het zich sneller verspreiden. Tot nu toe is nog niet bewezen dat BSE bij schapen voorkomt, maar als dat zou gebeuren, zou het een zeer moeilijk probleem kunnen worden. Daar zijn aspecten van volksgezondheid aan verbonden, maar dat is een federale aangelegenheid.

Mevrouw de minister, kunt u al maatregelen nemen om de kleinveestapel te beschermen tegen scrapies en BSE ? Een van de middelen zou het kweken van scrapie-ongevoelige rammen kunnen zijn. Men gaat ervan uit dat de kuddes dan ook minder gevoelig zouden zijn voor BSE. Mevrouw de minister, wordt er gewerkt aan een meer sluitend identificatie- en registratiesysteem voor kleine herkauwers ? Wordt het kweken van scrapie-ongevoelige rammen gestimuleerd in de fokkerij en bij de stamboeken ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mevrouw Vertriest weet dat haar eerste twee vragen op het federaal niveau slaan. De administratie, die overkomt naar de gewesten, heeft zich toch de moeite getroost om daar een antwoord op te geven.

Dierengezondheid is een federale materie. Sinds 18 september 1990 is scrapie bij schapen een aangifteplichtige ziekte. De opsporing van scrapie is tot op heden gebaseerd op de aangifte van die ziekte. Sedert 1990 werden verschillende haarden vastgesteld. In 1992 één haard met vijf positieve schapen, in 1997 twee haarden met vijf positieve schapen, in 1998 één haard met eveneens vijf positieve schapen, en in 1999 twee haarden met elf positieve schapen. Als we ons baseren op de aangifte, kunnen we concluderen dat het voorkomen van scrapie in de Belgische schapenpopulatie relatief beperkt is. We kunnen ons ook afvragen of we alle haarden kennen en moeten dat dus enigszins relativeren.

Hoewel er geen bewijs is dat BSE voorkomt bij schapen onder natuurlijke omstandigheden, is veel van de reglementering die van toepassing is op BSE bij runderen, als voorzorgsmaatregel ook van toepassing op schapen, gezien de nog niet beantwoorde vraag of BSE al dan niet voorkomt bij schapen. Ik was op de Europese Landbouwrapad waar Groot-Brittannië met beschaamde kaken moest bekennen dat het onderzoek volledig fout gelopen is. Enerzijds was dat een goede zaak, anderzijds voel ik steeds meer ongerustheid over het al dan niet voorkomen van BSE bij schapen. Op Europees niveau is men daar heel sterk mee bezig. Onder impuls van de Europese Unie wordt op 1 april 2002 gestart met een steekproefsgewijze screening met de snelle BSE-test op slachtschapen en schapenkadavers om het werkelijk voorkomen van TSE, dat zijn overdraagbare spongiforme encephalopathieën, in te schatten. Als men die positieve tests heeft, zal men nagaan wat scrapie is en wat BSE.

Het identificatie- en registratiesysteem is geharmoniseerd op Europees vlak. Dit betekent dat de lidstaten de bepalingen van de betreffende richtlijn moeten implementeren in hun nationale wetgeving. In België werd het identificatie- en registratiesysteem van kracht in de loop van 1996, conform de bepalingen van deze richtlijn. Er moet dus in ieder geval een registratie gebeuren. De voorbije mond- en klauwzeercrisis heeft de noodzaak van een goede identificatie, registratie en traceerbaar-

heid van de bewegingen van schapen en geiten aangetoond.

Fundamentele wijzigingen in de reglementering betreffende de identificatie van schapen en geiten, worden in de eerste plaats op Europees niveau besproken. Anders heeft dat geen zin. De discussie wordt momenteel gevoerd. Eind november 2001 heeft de Europese Commissie een ontwerpreglementering voorgesteld, die nu met technici en vertegenwoordigers van de landbouwsector wordt besproken. De schapen- en geitenpopulatie in de EU is heel heterogeen samengesteld. De kosten-bateneffecten van het aanpassen van de reglementering zullen sterk verschillen naargelang van de lidstaat en afhankelijk zijn van hoever men wil gaan. In Europese discussies merken we dat bepaalde landen grote belangen hebben in die sector. België en Vlaanderen hebben weinig inbreng omdat dat bij ons een kleine sector is.

De evolutie van de TSE-problematiek, de ervaringen na de MKZ-crisis en de voorwaarden voor het toekennen van premies, zijn de sturende criteria die men zal hanteren in de discussie. In de loop van dit jaar hoopt men daarover een consensus te bereiken.

In de loop van 2001 hebben de federale diensten een intensieve campagne gevoerd om ervoor te zorgen dat de huidige wetgeving zo sluitend mogelijk wordt toegepast. Dat gebeurde naar aanleiding van MKZ en resulteerde in de registratie van een groot aantal hobbybedrijven die vroeger niet gekend waren. Nu zijn die wel in het Sanitel-systeem opgenomen en dat is goed.

Er werden intensieve bedrijfscontroles uitgevoerd om na te gaan of de verplichtingen worden nageleefd inzake de identificatie van kleine herkauwers en het bijhouden van een bedrijfsinventaris. Zo heeft men zicht op de bewegingen. De traceerbaarheid van de bewegingen werd verbeterd door in 2001 ook het gebruik van vervoersdocumenten verplicht te maken.

Uit onderzoek is gebleken dat bepaalde genotypen van schapen resistent zijn voor de ziekte. Andere genotypen van schapen blijken dan weer uitermate gevoelig te zijn voor de ziekte. Voor nog andere genotypen van schapen is er variatie in de gevoeligheid voor de ziekte. De belangstelling om de resistentie van de schapenpopulatie te verhogen door het gebruik van rammen die niet gevoelig zijn voor de ziekte, is zeer groot in de sector. Natuurlijk moeten we eerst weten of de resistente schapen

Dua

geen asymptomatische dragers zijn van overdraagbare ziekten. Er is dus nog onderzoek nodig.

Met de sector van geiten- en schapenfokkers wordt overleg gepleegd over de problematiek. De sector zal nu zelf voorstellen formuleren. Als die voorstellen bijdragen tot de gezondheid van de dieren en de kwaliteit van het voedsel, dan ben ik bereid mijn medewerking te verlenen. De sector is zich goed bewust van de problematiek.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik dank de minister voor haar antwoord.

Minister Vera Dua : Deze vraag was een goede test. De overheveling van de bevoegdheden is geen probleem. Ik heb de antwoorden van de diensten gekregen en ik heb de diensten naar aanleiding van de vraag van mevrouw Vertriest gefeliciteerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor Vlaanderen van de aan gang zijnde onderhandelingen op Europees niveau inzake de zeevisserij en een Europese vissersvloot.

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor Vlaanderen van de aan gang zijnde onderhandelingen op Europees niveau inzake de zeevisserij en een Europese vissersvloot.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, al naargelang de invalshoek vindt men zeevisserij belangrijk. Vooral de parlementsleden die aan de kust wonen, breken daarvoor wel eens een lans. In december woonde ik in Amsterdam een vergadering bij over de zeevisserij in Nederland, waar men ongeveer dezelfde problemen kent.

Men is er op Europees niveau nog niet in geslaagd een eensgezind akkoord te bereiken over een Eu-

ropese visserijpolitiek voor de komende jaren. Deze politiek zit vervat in meerjarenplannen. Het huidige plan loopt dit jaar af, maar het volgende plan wordt pas op 1 januari 2003 opgestart. Daarom is het de bedoeling het lopende plan met een jaar te verlengen. Voor de Commissie moet een dergelijke verlenging gepaard gaan met een duidelijk politiek signaal hoe het komende meerjarenplan er zal uitzien. Concreet wil de Commissie dat de vloot versneld wordt afgebouwd.

Ik heb deze vraag ingediend op 28 november. Medio december deden de landbouwministers een nieuwe poging om tot een akkoord te komen. Welke de afspraken zijn inzake visserij tussen de diverse overheden en kabinetten op federaal en gewestelijk niveau, zijn mij nog niet duidelijk. Wat wel vaststaat, is het feit dat als gevolg van de Lambertakkoorden de bevoegdheid over de visserij met landbouw mee van het federale naar het gewestelijke niveau word overgeheveld. Dit betekent de facto dat de beslissingen van medio december, mede onderhandeld op het federale niveau, verstrekkende gevolgen kunnen hebben voor de zeevisserij in Vlaanderen.

Welke waren de redenen dat de recente onderhandelingsronde van de Europese landbouwministers tot geen akkoord over de Europese visserijpolitiek in het komende jaar hebben geleid ?

Wat is het federale en/of gewestelijke standpunt ten aanzien van de voorliggende plannen tot het versneld afbouwen van de vloot en het streven naar een Europese visserijvloot ?

Hoe denkt de Vlaamse regering nog in te spelen op het verzoek van de Europese Commissie om een duidelijk signaal te geven ?

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Ik heb een algemene bedenking die grote verwachtingen inhoudt. Ik wil die bedenking dan ook niet louter voor mezelf maken, maar in naam van de hele visserijsector.

Het beleid behandelt de visserijsector niet goed. We hebben te lang meegestapt in de Europese, megalomane visie op de zeevisserij en hebben veel te weinig aandacht gehad voor de specifiek Vlaamse invalshoek. Vlaamse visserij is niet grootscheeps of industrieel, maar kleinschalig. Ik hoop dat de eerste Vlaamse minister van Visserij hiervoor aandacht zal hebben.

Loones

De parlementsleden die zich bezighouden met de visserij worden sinds jaar en dag overspoeld met moties van de verschillende belangengroepen, die ons in bepaalde, niet steeds gelijklopende richtingen willen duwen. De ecologische, kleinschalige en familiale invalshoek van de visserij wordt tot nu toe wat meewarig behandeld, ook al zou dit de invalshoek moeten zijn die de minister zelf verkiest. Mijn partij zal de minister in deze benadering steunen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Visserij is al vele malen op tafel geworpen in deze commissie. Nu we een Vlaamse minister voor Visserij hebben, zou het goed zijn na te gaan welke de structuur is van de onze vissersvloot. We beschikken hiervoor wel over cijfers, maar die worden telkens tegengesproken door de sector. Het zou goed zijn om te weten over welke vloot Vlaanderen beschikt. Ik bedoel hiermee zowel de schepen die onder Belgische, als deze die onder Nederlandse vlag varen.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Er moet werk worden gemaakt van één aanspreekpunt in de visserijsector. Verschillende instanties houden zich bezig met data-inzameling over de visserij, en deze gegevens spreken elkaar soms tegen. Als men op Europees niveau zijn standpunt wil verdedigen, moet men in de eerste plaats met kennis van zaken spreken. Dit moet gesteund worden door de visserijsector zelf. Mevrouw de minister, ik verzoek u om hiervan een van uw beleidsprioriteiten te maken voor de visserij. Er moet een solide structuur komen waarin alle actoren uit de visserij vertegenwoordigd zijn.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik zal eerst de vragen van de heer Bogaert beantwoorden. Hij heeft zijn vraag al een tijd geleden ingediend en het getuigt van zijn bescheidenheid dat hij ze geen voorkeursbehandeling heeft gegeven. Daardoor is zijn vraag wel een beetje gedateerd. Ik zal nog wat aanvullende informatie verschaffen. Dit is in het voordeel van iedereen.

Ik heb deelgenomen aan de twee laatste visserijraden, namelijk deze van 27 november en deze van 17 en 18 december 2001. Minister Neyts zat de raden voor en ik verdedigde het Belgische standpunt. Dit was een goede voorbereiding op de huidige

ge situatie, waarbij ik België en Vlaanderen zal vertegenwoordigen op visserijraden.

Vooraf wil ik zeggen dat het uitermate moeilijke besprekingen waren. De raad van 17 december startte om elf uur 's morgens en is pas de volgende dag om half één 's middags beëindigd. Deze slopende besprekingen bewijzen dat het Europees visserijbeleid zich momenteel op een keerpunt bevindt. Dit veroorzaakt niet te onderschatten spanningen binnen Europa. De heer Loones heeft gewezen op de eigen invalshoek van de Vlaamse visserij. De Europese visserij omvat echter een hele reeks activiteiten in een hele reeks Europese landen, waar veel geld mee gemoeid is. Anderzijds wil Europa dat er op een duurzame manier wordt omgegaan met de visvoorraden. Om de toekomst van de hele sector te garanderen, moeten er behoudende maatregelen worden genomen voor een aantal vissoorten. De uren- en dagenlange onderhandelingen gingen dan ook vooral over de TAC's en de quota.

De vragen van de heer Bogaert slaan specifiek op het Europees meerjarig oriëntatieprogramma, dat normaal liep van 1 januari 1997 tot 31 december 2001. Op de laatste visserijraad moest hierover een definitieve beslissing worden genomen. Dit staat los, en tegelijk ook weer niet, van de bredere discussie over de toekomst van de Europese visserij. Er moet een grondig debat worden gevoerd over onder meer de vlootafbouw en de bescherming van vissoorten.

Over MOP IV werd op 17 en 18 december 2001 een akkoord bereikt. Dit werd gekoppeld aan de quotadiscussie, wat zorgde voor een ingewikkelde politieke evenwichtsoefening. Er werd beslist om MOP IV te verlengen tot eind 2002, waarbij de afbouw van de vloten lineair werd doorgetrokken. Dit betekent voor 2002 een verdere afbouw met 6 procent voor vloten die vissen op met uitroeiing bedreigde bestanden, en met 4 procent voor vloten die vissen op overbeviste bestanden. De Europese Commissie wilde verder gaan, maar een aantal lidstaten wilde de toekomstige discussie niet vooraf hypothekeren door een intensifiëring van het tempo van de vlootafbouw via een sluipende besluitvorming.

Aan het MOP is ook een raadsverordening verbonden waardoor lidstaten steun kunnen geven aan de visserijsector. In Vlaanderen is het FIVA hierop gebaseerd. Het was voor ons belangrijk dat het MOP werd verlengd, anders zouden we geen steun meer kunnen geven aan onze vissers. Op 17 december 2001 werd een akkoord bereikt om de

Dua

bestaande steunregeling met 6 maanden te verlengen. Er dient wel vermeld te worden dat voor segmenten waarvoor de doelstellingen niet zijn bereikt, steun slechts mogelijk is indien 35 procent van de capaciteit wordt ingeleverd. De lidstaten moeten namelijk aan een aantal factoren voldoen voordat ze steun kunnen geven. Het gaat onder meer over maatregelen voor het herstel van visbestanden en over de capaciteit en grootte van hun vloot. De steun wordt dus gekoppeld aan een aantal beperkende maatregelen, zodat er geen hypothek wordt gelegd op de toekomst.

Er werd ook gediscussieerd over het criterium veiligheid. Er mag geen steun worden gegeven aan de uitbreiding van de vloot, maar wel aan investeringen die kunnen leiden tot een verhoging van de veiligheid aan boord. De algemene praktijk binnen de lidstaten is dat men probeert om de filosofie van deze maatregel te omzeilen door steun te geven aan grotere schepen. Veiligheid aan boord is natuurlijk een belangrijk criterium, en soms kan men de veiligheid aan boord enkel verhogen door grotere schepen te gebruiken. In elk geval komt het criterium veiligheid enkel nog in aanmerking voor vaartuigen van minder dan twaalf meter lengte. Dit betekent een ernstige beperking, ook voor onze vloot.

Er is zeer goed samengewerkt met minister Neyts om het standpunt inzake het versneld afbouwen van de vloot te bepalen en te bespreken. Uiteindelijk was dit niet moeilijk, omdat er geen spanningen konden optreden tussen het Vlaams en het Waals Gewest, aangezien zeevisserij uitsluitend een Vlaamse aangelegenheid is. Het feit dat België voorzitter was van de Europese Unie, zorgde ervoor dat België er enkel moest voor zorgen dat iedereen zich akkoord verklaarde met een compromisvoorstel. We hebben ons min of meer op de vlakte gehouden, met dien verstande dat we wilden dat het MOP werd verlengd en dat de steun kon worden verdergezet. Minister Neyts heeft dit goed aangepakt en heeft ervoor gezorgd dat er een akkoord werd bereikt.

Op dit ogenblik zijn er geen concrete voorstellen om de vloten in de toekomst verder af te bouwen. Dit zal gebeuren bij de herdenking van het Europese visserijbeleid. Nu gingen de onderhandelingen enkel over de verlenging van MOP IV en over het tegengaan van steun aan de uitbreiding van de vloten. De concrete voorstellen voor vlootafbouw zullen nu naar boven komen in het kader van het vernieuwd visserijbeleid, dat normaal gezien vanaf

2003 in werking treedt. In de loop van dit jaar zal hierover de discussie worden geopend.

Ik wil er wel aan toevoegen dat Spanje momenteel voorzitter is van de Europese Unie. Net als alle mediterrane landen beschikt het over een grote vissersvloot en staat het huiverachtig tegenover ingrijpende maatregelen om deze af te bouwen.

Vlaanderen werd zeer goed betrokken bij de onderhandelingen over de visserij. De federale visserijadministratie wordt Vlaams. Dit is het gemakkelijkste luik van de overheveling van de federale bevoegdheden na het Lambermontakkoord.

Ingaand op de vraag van de heer Maes kan ik cijfergegevens opvragen bij de federale visserijadministratie, maar die zullen vermoedelijk dezelfde zijn als deze waarover de heer Maes beschikt. Ik ben bereid om deze mensen uit te nodigen om hierover in de commissie toelichting te geven. Als er twijfels zijn over de cijfers, dan moeten we dit recht trekken. Ik kan echter alleen maar een beroep doen op de ambtenaren die er zijn.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik heb het niet zozeer over de cijfers over de zeevisserij, maar over de kustvisserij. Het aantal schepen dat actief is in de zeevisserij, is gekend. Het aantal schepen in de kustvisserij is echter niet gekend.

Minister Vera Dua : Het is sowieso de bedoeling om de hele Vlaamse visserij in ogenschouw te nemen, zowel de kust- als zeevisserij. Wat de vraag van de heer Ramoudt betreft om één enkel aanspreekpunt te creëren : de mensen die in de sector actief zijn, weten dat er een stroomlijning moet gebeuren van de diverse initiatieven en instellingen. Ik wil me daar voor inzetten, zonder me uit te spreken over het einddoel. De sector moet hierin inspraak krijgen. Ik heb volgende week maandag overleg met de sector om opnieuw kennis te maken met elkaar en te bekijken hoe we dit in de toekomst kunnen aanpakken. Ik zal dit punt zeker meenemen in de bespreking.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mevrouw de minister, u zult enige politieke moed moeten hebben om een aantal structuren op te heffen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Ramoudt, ik ben al tevreden als ik geen nieuwe structuren moet bijcreëren.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Het MOP en de steunmaatregelen worden verlengd. Medio 2002 zou er een probleem kunnen ontstaan. Voor het overige roept vooral de houding van de provincie West-Vlaanderen vragen op. De zeevisserij is nu een bevoegdheid van het Vlaams Gewest. Als we deze bevoegdheid nu van de provincie naar het gewest zouden kunnen overhevelen, zouden we heel wat zaken kunnen vereenvoudigen.

Minister Vera Dua : Ik ben tevreden dat een niet-kustbewoner een vraag om uitleg stelt over de zeevisserij.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.10 uur.*
